

Жалба, подадена на 12 август 2013 г. — Gruppo Norton/CXВП — Marín Nicolás (Gruppo Norton S.r.l.)

(Дело T-427/13)

(2013/С 313/56)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Gruppo Norton Srl. (Carini, Италия) (представител: M. García Lirola, abogada)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Victoriano Marín Nicolás (Alcantarilla, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да постанови решение, с което, като разгледа спора по същество, да уважи искането за регистрация на марката за всички посочени в заявката стоки.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „Gruppo Norton S.r.l.“ за стоки от класове 7 и 9 — заявка за регистрация на марка на Общността № 10 169 753.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Victoriano Marín Nicolás.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: испанска марка „NORTON HISPANO“ за стоки от клас 9.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: приема жалбата за недопустима.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 19 август 2013 г. — IOC-UK/Съвет

(Дело T-428/13)

(2013/С 313/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Iranian Oil Company UK Ltd (IOC-UK) (Лондон, Обединено кралство) (представители: J. Grayston, Solicitor, P.

Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, M. Gambardella, D. Sellers и N. Pilkington, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2013/270/ОВППС от 6 юни 2013 година (ОВ L 156, 2013 г., стр. 10) за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 522/2013 на Съвета от 6 юни 2013 година (ОВ L 156, 2013 г., стр. 3) за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран, доколкото обжалваните ограничителни мерки се отнасят до жалбоподателя и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания, свързани с нарушения на съществени процесуални изисквания, както и с нарушения на Договорите и на правни норми за тяхното прилагане: нарушение на правото на изслушване, непълнота на мотивите, нарушение на правото на защита; явна грешка в преценката; нарушение на основния принцип на пропорционалност, нарушение на основния принцип на равно третиране и недопускане на дискриминация; нарушение на основното право на собственост.

Жалбоподателят твърди, че Съветът не го изслушал и че това обстоятелство не можело да се обори по какъвто и да било начин. Освен това Съветът не представил достатъчно мотиви. Освен това Съветът не представил достатъчно мотиви. Освен това Съветът не обосновал, че непрекият контрол, който жалбоподателят осъществява върху НИОС, би довел до икономическа изгода за Иранската държава, която да е противоречие с обжалваното решение и регламент. Във връзка с мотивите за включването на жалбоподателя в списъка последният счита, че те са недостатъчни или са опорочени от явна грешка в преценката. Понататък като цяло, сравнение между решението за включване в списъка и практическите последици от него за жалбоподателя показва, че решението е непропорционално. Накрая, Съветът нарушил основното право на собственост, като приел мерки, чието пропорционалност не може да бъде установена.